

Naaja H. Nathanielsen

Løsgænger

**FM 2016/97
27. april 2016**

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut sætter spørgsmålet om, hvorvidt der skal udvindes og eksporteres uran eller andre radioaktive mineraler, være det som biprodukt eller som hovedprodukt, til folkeafstemning samt om, at der igangsættes en uvildig informationsproces således at befolkningen inden folkeafstemningen får øget indsigt i grundlaget for spørgsmålet.

(Inuit Ataqatigiits inatsisartutgruppe)

Et land i splid med sig selv – det er det vi har. Folk strides om uranudvinding. Nogle er for, andre er imod. Begge lejre demonstrerer på gaderne og er aktive debattører i medierne. Naalakkersuisut gentager igen og igen at der ikke kommer en folkeafstemning om radioaktive mineraler. Naalakkersuisuts argument er, at en folkeafstemning vil være et tegn på manglende stabilitet. Undskyld, men det er folkelige protester på gaderne altså også. Manglende folkelig opbakning til mineprojekter er noget investorer ser med stor alvor på.

Vi står i en unik situation for at skabe ro. Der er endnu ikke givet nogen licenser til udvinding af uran. Og den efterforskning der er pågået er også pågået mens der var en nultolerance overfor uranbrydning. Ingen selskaber er lovet noget – uanset hvad der påstås. Derfor er der lige nu en åbning for en folkeafstemning.

Der er brug for den folkeafstemning. Naalakkersuisut vil ikke tabe ansigt, hvis man følger denne opfordring. Det vil tværtimod vise politisk lederskab og vilje til brobygning.

Jeg støtter forslaget og henviser det til udvalgsbehandling i det relevante udvalg.